

de saakaldte Rabbiniske Forskrifter og Vedtægter. Heraf følger, at de, i Henseende til Skiftevæsenet, Fattigvæsenet samt Skolevæsenet (Religions-Underviisningen undtagen) saavel som i ethvert andet Anliggende, der ei staaer i uadskillelig Forbindelse med Religionen, skal henhøre under det Steds Jurisdiction og Øvrighed, hvor de ere boesatte, dog med de Undtagelser, som i Henseende til den mosaiske Religions Bekiendere i Kiøbenhavn ere fastsatte i det under Dags Dato udgivne Reglement.

§ 2. Strax efter denne Anordnings Kundgiørelse skal Politiovrigheden, enhver i sit Embedes District, optage et Mandtal over alle der hiemhørende Bekiendere af den mosaiske Religion, i hvilket Mandtal enhver bør være anført med et Familie-Navn, hvilket Søn efter Fader uforandret skal føre. Dette Mandtal, som i øvrigt bør være affattet i overensstemmelse med det Schema, der under Litr. A er vedføjet denne Anordning *), skal Politimesteren i Khavn directe, men paa de øvrige Steder igiennem Overøvrigheden, indsende til Cancelliet, og lige Mandtal bør derefter paa samme Maade aarligen optages og inden Januarii Maanedes Udgang indsendes.

§ 3. Alle Giøldsbreve, Testamenter, Egtepagter, samt alle andre Documenter, som oprettes af den mosaiske Religions Bekiendere, skal, naar Vedkommende vil vente, at der skal tillægges Documentet Gyldighed, skrives i det danske eller tydske Sprog med gothiske eller latinske Bogstaver, og de, der udstæde slige Documenter, skal betiene sig af den i Kongens Rige og Lande almindelige giældende Tidsregning. Paa lige Maade skal de Handelsbøger, hvilke Bekiendere af den mosaiske Religion maatte føre eller lade føre, hvis der skal tillægges den nogen Troeværdighed, skrives i det danske eller tydske Sprog med gothiske eller latinske Bogstaver, og den ovennævnte Bestemmelse i Henseende til Tidsregningen ogsaa der iagttages. Hvis et saadant Document eller en Handelsbog tillige er affattet i et andet Sprog eller paa anden Maade, en som befalet, bør de Tvistigheder, hvilke i Anledning af samme maatte opstaae, alene paakiendes efter det Document eller den handelsbog, der er affattet i Overensstemmelse med denne Anordnings Forskrift.

§ 4. Alle officielle Protocoler, hvilket af et mosaisk Religions-Samfund, efter hvad der i det følgende befales, skal holdes til Oplysning om

Personernes Alder, Egteskab, Dødsfald eller anden Gienstand, hvorom der i borgerlige Anliggender kan blive Spørgsmaal, skal ligeledes føres i det danske eller tydske Sprog med gothiske eller latinske Bogstaver og efter den almindelige i Kongens Rige og Lande giældende Tidsregning. Disse officielle Protocoler skal desuden være autoriserede i Khavn af Magistraten og udenfor samme af Amtmanden, hvilke Øvrigheder skal have nøie Indseende med, at Protocolerne virkeligen blive førte paa den foreskrevne Maade, og i modsat Fald drage de Vedkommende til Ansvar.

§ 5. Egtepagter og Testamenter, som Bekiendere af den mosaiske Religion efter denne Anordnings Bekiendtgjørelse oprette, og som indeholde Bestemmelser, der ere udenfor eller stride imod de danske Loves Forskrifter, skal ikke medføre nogen Forbindtlighed eller Kraft, medmindre de blive forsynede med Kgl. Confirmation. De Egtepagter og Testamenter, som, ved denne Anordnings Kundgiørelse, allerede maatte være oprettede, skal, naar de inden eet Aars Forløb indsendes til Cancelliet, med ordrette Oversættelse, om de ikke ere affattede i det danske Sprog, og med vidimerede Gienpart af Oversættelsen, efter Omstændighederne blive forsynede med Kgl. Confirmation, om de end i noget maatte være afvigende fra de Regler, som ellers giælde for slige Documenters Confirmation; hvorimod de, der ikke paa saadan Maade inden førberørte Tids Forløb indsendes til Confirmation, vil, forsaavidt de ikke have Hiemmel i Landets Love, blive anset som aldeles ugyldige.

§ 6. Intet Egteskab, som er stridende imod de danske Love, maae tilstædes imellem Bekiendere af den mosaiske Religion, med mindre dertil have særdeles Kgl. Tilladelse.

§ 7. Skilsmisse fra Bord og Seng imellem Bekiendere af den mosaiske Religion maae ikke skee paa anden Maade, end ved Øvrighedens, i Overensstemmelse med Fr. 23 Maj 1800 meddeelte Bevilling, og intet Egteskab maae aldeles ophæves, uden ved Dom eller Kgl. igiennem Cancelliet meddeelt Bevilling

§ 8. Hverken Repræsentantere, Præster eller noget andet Medlem af et mosaisk Religions-Samfund, maae fordriste sig til, under Skin eller Paaskud af Religionen, i mindste Maade at forhindre eller forstyrre nogen af denne Religions